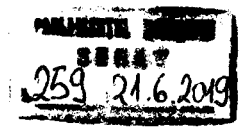

220
11062019

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 36 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000*, inițiată de domnul deputat PSD Adrian Solomon împreună cu un grup de parlamentari PSD, UDMR și Minorități Naționale (**Bp. 106/2019**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 36 din *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin. (5¹), în sensul stabilirii interdicției ca statutele, actele constitutive, regulamentele, precum și celelalte norme interne ale federațiilor sportive naționale să conțină prevederi care să oblige un sportiv, indiferent de vârstă, să semneze un contract individual de muncă/contract de activitate sportivă cu un anumit club.

Totodată, se prevede că dispozițiile din statute, acte constitutive, regulamente și alte norme interne ale federațiilor sportive care încalcă prevederile anterior invocate devin nule de drept.

II. Observații

1. Precizăm faptul că, datorită complexității fenomenului sportiv și nevoii de adaptare permanentă la realitățile sportive, legea română reglementează exhaustiv instituțiile abilitate de a reglementa aspectele specifice fiecărei ramuri sportive. Astfel, conform prevederilor legale, în completarea rolului ministerului Tineretului și Sportului au fost create Federațiile sportive naționale pe ramură de sport. Acestea pot funcționa doar în baza recunoașterii din partea ministerului, confirmându-li-se legitimitatea și importanța în rolul de guvernare a sportului.

Dispozițiile art. 36 alin. (2) din *Legea nr. 69/2000* specifică faptul că pentru fiecare ramură de sport se recunoaște o singură federație care coordonează activitatea sportivă la nivel național. Din prezentul act normativ reiese că federațiile au un statut autonom și privat, necesar funcționării și dezvoltării ramurii de sport. În vederea guvernării sportului atât la nivel amator, cât și profesionist, statul acordă prin lege federațiilor sportive naționale statutul de utilitate publică, încă un argument în favoarea importanței acestor structuri și a rolului atribuit de lege acestora.

Tocmai datorită specificității sportive, legea distinge între ramuri sportive și stabilește rolul federațiilor în a asigura reglementările necesare fiecărui sport prin rolul de guvernare și supraveghere. Dispozițiile art. 37 din *Legea nr. 69/2000* reglementează principalele atribuții ale federațiilor, cea mai importantă fiind cea de guvernare și organizare a competițiilor. Federațiile asigură guvernarea sportului prin prisma prevederilor statutare și a regulamentelor de specialitate emise, în acord cu statutele federațiilor internaționale corespondente.

Pornind de la argumentele folosite de inițiatorii acestei inițiative legislative care ar justifica ingerința în drepturile persoanelor juridice de drept privat garantate deja de lege, principala justificare utilizată este dată de o prevedere expresă din regulamentul Federației Române de Fotbal, care ar contraveni unor acte normative în vigoare, însă argumentul utilizat de inițiatorii modificării legislative nu poate fi susținut din următoarele motive:

a) Federațiile sportive sunt structuri private organizate sub reglementarea *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*. Orice act emis de către federațiile sportive naționale pe ramură de sport, inclusiv regulamentele sportive, intră sub incidența legislației naționale. Astfel, orice prevedere adoptată de federațiile sportive poate fi contestată în instanțele de judecată naționale sau în cadrul jurisdicției sportive naționale sau internaționale. Dacă prevederea menționată de inițiatorii propunerii de modificare a *Legii*

nr. 69/2000 este într-adevăr contrară Constituției sau a oricărui alt act normativ, este rolul instanțelor de judecată să constate o astfel de încălcare și să ceară anularea prevederilor regulamentare invocate.

De altfel, instanțele de judecată s-au pronunțat deja în mod definitiv și irevocabil cu privire la legalitatea normelor regulamentare ce au determinat propunerea de completare a art. 36 din *Legea nr. 69/2000*.

b) Dacă drepturile menționate de inițiatori sunt încălcate prin prevederile Regulamentului Federației Române de Fotbal, *de jure*, aceasta înseamnă că aceste drepturi sunt deja protejate prin alte acte normative, în concluzie nu se justifică modificarea art. 36 din *Legea 69/2000*, întrucât aceasta ar conduce la o dublă reglementare.

c) Totodată, se menționează expres doar regulamentul Federației Române de Fotbal ca justificare în încercarea de a legifera această interdicție. Inițiatorii propunerii demonstrează prin argumentele prezentate că încearcă a rezolva prin legiferare o situație particulară, specifică, nefiind justificat caracterul general.

Pe de altă parte, activitatea sectorului de copii până în 16 ani, contractele privind juniorii, contractele încheiate de sportivii profesioniști, precum și modalitățile de legitimare și de transfer de drepturi federative cu privire la sportivi sunt reglementate de o serie de prevederi legale și de reguli stabilite atât de legislația națională, legislația comunitară europeană, cât și de structurile sportive — FIFA, UEFA, FRF.

Aceste reglementări au un grad înalt de standardizare la nivel internațional, reglementări stabilite de instituțiile sportive la nivel internațional — FIFA la nivel fotbalistic, FIBA la nivel de baschet, etc.

Prin comparație cu alte activități economice și sociale, gradul înalt de autonomie acordat instituțiilor sportive pentru reglementarea propriului set de reguli aplicabile este o caracteristică fundamentală a sportului, rezultând din specificul acestuia.

Modalitățile de legitimare, reglementarea modului în care jucătorii sunt legitimați și joacă la un anumit club, contractele încheiate de sportivi, modalitățile de transfer, reprezintă derogări de la normele legale în domeniul contractelor de muncă, având în vedere faptul ca acestea reprezintă o limitare a dreptului la libera circulație prin schimbarea locului de muncă și a angajatorului, precum și faptul că presupune existența unui sistem și a unei sume de transfer în situația schimbării locului de prestare a serviciului în timpul existenței unui contract valabil încheiat, pe perioada de valabilitate a acestuia.

Libertatea de circulație a sportivilor este limitată având în vedere reglementările sportive în vigoare, în special cele referitoare la stabilitatea

contractuală, acordurile de transfer, precum și la posibilitatea de încetare unilaterală a unui contract de către sportiv, indiferent de motiv (fără justă cauză), toate acestea având drept scop menținerea unei concurențe loiale și echilibrate.

Toate cele menționate anterior au în vedere specificitatea sportului ca activitate economică și socială, aceasta necesitând o reglementare specială și derogatorie de la normele generale de dreptul muncii. Aceasta specificitate a sportului a fost recunoscută la nivel internațional, atât de către Comisia Europeană, cât și de Curtea Europeană de Justiție.

Reglementările derogatorii aplicabile sportului au și trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte:

a) stabilitatea contractuală, pentru a asigura că ambele părți contractuale respectă clauzele contractuale și în principal, pentru a evita ca jucătorii să schimbe cluburile;

b) perioadele de transferuri, perioade în care libera mișcare a jucătorilor este permisă;

c) interzicerea încetării unilaterale a contractului fără justă cauză;

d) perioada determinată a contractului.

La nivel european, statele membre au reglementat în mod diferit situația contractuală a sportivilor, astfel:

- Grecia, Ungaria, Lituania au inclus reglementări cu privire la transferul jucătorilor în Legea sportului;

- Belgia, Italia, Portugalia, Spania au reglementat aceste aspecte prin alte legi, în special legi cu privire la angajarea sportivilor¹.

Instituțiile europene recunosc importanța regulilor care au drept scop solidaritatea, redistribuirea resurselor între cluburi și dezvoltarea tinerilor drept motive suficiente pentru a justifica derogări de la reglementările tradiționale.

De asemenea, Curtea Europeană de Justiție recunoaște anumite specificități ale implementării normelor Uniunii Europene în ceea ce privește transferul de jucători, în special în ceea ce privește principiile Uniunii Europene privind libertatea de mișcare și concurența².

Transferul de jucători în fotbal a reprezentat și obiectul unui acord informal între Comisia Europeană și FIFA începând cu anul 2001. Principalele puncte agreeate și implementate ulterior de FIFA în normele sale cu privire la transferul de jucători au fost următoarele:

- stabilirea și plata unei compensații de formare și promovare a jucătorilor sub 23 de ani;

¹ a se vedea *Decretul regal nr. 1006/1985* aplicabil în Spania, etc.

² a se vedea *Mecca Medina decision, Bosman decision, Lethonen decision*, etc.

- stabilirea a două perioade de transfer, stabilirea unei durate minime și maxime a contractelor sportivilor, respectiv de 1 an și de 5 ani;
- stabilirea și plata unei contribuții de solidaritate.

Toate aceste reguli subliniază specificitatea sportului și importanța acordată de organismele europene în ceea ce privește dezvoltarea tinerilor, asigurarea unei concurențe loiale și echilibrate, protecția minorilor etc.

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona în Decembrie 2009, Uniunea Europeană a dobândit o așa-numită competență subsidiară în ceea ce privește sportul. Articolul 165 din *Tratatul cu privire la Funcționarea Uniunii Europene* prevede faptul că Uniunea va contribui la promovarea aspectelor sportului european având în vedere în același timp "*natura specifică, structura și funcția sa socială*". Scopul Uniunii Europene în sport este acela de a dezvolta o dimensiune europeană a sportului, prin promovarea corectitudinii și a deschiderii în competițiile sportive.

Este o reprezentare clară a naturii specifice a sportului, precum și a importanței acordate asigurării unei concurențe loiale și echitabile, aspecte care nu pot exista decât prin implementarea unor mecanisme de transfer.

Având în vedere specificitatea activității sportive, natura specifică și funcția sa socială, realizarea unei concurențe loiale și echitabile nu poate fi realizată decât prin reglementarea cel puțin parțială a unor mecanisme de transfer a jucătorilor.

Rolul social al sportului, necesitatea promovării tinerilor, stabilirea și menținerea unei concurențe loiale, menținerea și promovarea meritului sportiv, realizarea și implementarea unor mecanisme de solidaritate justifică reglementarea anumitor derogări de la libertatea de mișcare a persoanei sau stabilirea anumitor limite ale acesteia.

Reglementarea mecanismelor de transfer implică următoarele aspecte esențiale:

- stabilitatea contractuală — necesitatea de a avea siguranța respectării unui contract. Acest principiu ajută la realizarea unei concurențe loiale (nu poate fi atras un sportiv la alt club prin oferirea unui venit mai mare, fără acordul clubului cu care se afla sub contract), contribuind în mod decisiv la menținerea fair-play-ului competiției;

- perioada determinată a contractului - părțile trebuie să aibă reprezentarea perioadei de desfășurare a activității, sportul prin natura sa neputându-se pune în practică la nivel profesionist decât până la o anumită vârstă;

- interzicerea încetării contractului fără justă cauză - este de esența stabilității contractuale și pentru a putea fi realizat transferul drepturilor federative asupra sportivilor și interzicerea posibilității de a înceta unilateral

contractul.

2. Referitor la conținutul *Expunerii de motive*, precizăm că acesta prezintă unele neajunsuri sub aspectul respectării dispozițiilor art. 6 alin.³ (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*⁴, referitoare la instrumentul de prezentare și motivare a inițiativei legislative, raportat la faptul că măsurile propuse sunt insuficient motivate.

Conform dispozițiilor anterior menționate, soluțiile propuse trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

În cadrul *Expunerii de motive*, inițiatorii au redat dispoziții din *Constituția României, Declarația Universală a Drepturilor Omului, Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, Codul Civil*, precum și o prezentare generală a modalității de desfășurare a activității sportive în cadrul Federației Române de Fotbal (FRF), fără a justifica normele propuse și prin raportare la insuficiențele legislației în vigoare.

Referitor la acest aspect, precizăm faptul că în elaborarea statutelor, actelor constitutive, regulamentelor, precum și a celorlalte norme interne ale federațiilor sportive naționale, este obligatorie respectarea dispozițiilor legale în vigoare, implicit *Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Constituția României, republicată*, precum și alte acte normative în care s-au reglementat aspecte referitoare la exercitarea dreptului la muncă.

În plus, este necesară justificarea normei propuse și cu privire la natura/întinderea obligațiilor ce pot fi asumate printr-un contract individual de muncă din perspectiva modului de desfășurare a sportului, indiferent de ramură, la nivelul țării.

3. În ceea ce privește textul prezentei propuneri legislative, semnalăm că sintagma „*să semneze un contract individual de muncă/contract de*

³ (1) *Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. (2) Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.*

⁴ *privind normele de tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

activitate sportivă”, nu este conformă dispozițiilor *Legii nr. 53/2003* și ale *Legii nr. 287/2009*, dispoziții legale care utilizează noțiunea de *”a încheia”* un contract.

În acest sens, sunt și dispozițiile art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*, care prevăd că, în redactarea actelor normative, forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.

Având în vedere faptul că, prin prezenta propunere legislativă, se introduce un singur alineat în cadrul art. 36, completarea actului normativ nefăcându-se în mod substanțial, considerăm că nu se justifică art. II din inițiativa legislativă. În acest sens, precizăm că, potrivit dispozițiilor legale, republicarea intervine doar atunci când actul normativ este modificat sau completat în mod substanțial⁵.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stîmă,
[REDACTAT]
Viorica DÂNCILĂ
[REDACTAT]
PRIM-MINISTRU
[REDACTAT]

Domnului senator Călin Constantin Anton POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului

⁵ Conform dispozițiilor art. 70 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, „Actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare.”